

ROMANIA

Parlamentul României

Camera Deputaților

EXPUNERE DE MOTIVE

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare și Legea nr. 95/2016 privind înființarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2006, cu modificările ulterioare au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 19 iulie 2018. Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 214/2019 au fost declarate neconstituționale în ansamblul lor, Legea pentru modificarea și completarea OUG nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor precum și OUG nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor .

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut că **situația extraordinară** în baza căreia a fost promovat proiectul de Ordonanță de urgență **nu este motivată** de o manieră expresă și neechivocă în Nota de fundamentare și în preambulul proiectului.

De asemenea, Curtea a reținut că nu au fost respectate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, potrivit cărora preambulul ordonanței trebuie să cuprindă prezentarea elementelor de fapt și de drept în susținerea situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată și care impun recurgerea de la această cale de reglementare.

Totodată Curtea a reținut că au fost identificate doar argumente în susținerea necesității și oportunității adoptării soluțiilor legislative propuse fără a se argumenta și iminenta afectare gravă a interesului public, în situația neadoptării OUG.

II. Ariile naturale protejate sunt gestionate în mod neunitar de către aceștia, apărând astfel proiecte blocate, avize eliberate cu întârziere, avize neconforme cu legislația în vigoare, interpretări excesive și neunitare ale legislației.

Majoritatea termenelor de realizare a proiectelor de infrastructură sunt prelungite, amânate sau chiar proiecte blocate din cauza lipsei de cooperare și comunicare cu custozii actuali, datorită neobligativității acestora de transmitere a informațiilor privind situația din teren și astfel apar în faza de implementare a proiectelor chestiuni suplimentar identificate, care nu au putut fi prevăzute de la nivelul studiului de fezabilitate și nu din cauza normelor legale (măsurilor de conservare impuse).

Conform contractului de custodie, anexa nr. 8 a Ordinului nr. 1447/2017 *privind aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate*, art. 8 “încetarea contractului de custodie”, la litera e) este prevăzut că acesta încetează de drept “în cazul în care prin modificarea legislației specifice se va impune o altă modalitate de administrare”.

Astfel, în vederea eficientizării realizării proiectelor de infrastructură este necesară preluarea custodiei ariilor naturale protejate care necesită custode de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, în vederea unei gestionări unitare a acestor arii naturale protejate și a realizării proiectelor de infrastructură cu finanțare europeană în cadrul financiar 2014 – 2020.

Este necesară stabilirea unui cadru comun privind luarea deciziilor la nivel interinstituțional, între reprezentanții autorităților centrale și cei ai Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate care să urmărească integrarea măsurilor de conservare din faza de proiectare și identificarea alternativelor și selectarea optimă a acestora, pentru evitarea blocării proiectelor finanțate din fonduri europene, dar și a celor cu finanțare națională.

Totodată, în prisma nevoii de corelare a dezvoltării spațiale a localităților din ariile naturale protejate cu nevoile de mobilitate și transport ale persoanelor și mărfurilor este esențial identificarea unor

măsurile suplimentare referitoare la o infrastructură ecologică mai extinsă, respectiv crearea unei rețele planificate în mod strategic de zone naturale și seminaturale și alte elemente de mediu, concepută și gestionată pentru a oferi o gamă largă de servicii ecosistemice. Aceste măsuri de infrastructură ecologică trebuie să fie incluse în viitoarea planificare financiară multianuală, în cazul în care contribuie la coerența ecologică a rețelei Natura 2000, inclusiv în context transfrontalier, și la obiectivul de menținere sau de readucere la un stadiu corespunzător de conservare a speciilor și a habitatelor vizate și trebuie inventariate, prioritizate și centralizate de către ANANP.

În conformitate cu obiectivele Directivei UE privind habitatele (Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică) care stă la baza rețelei Natura 2000, statele membre au obligativitatea implementării ”măsurilor de menținere sau readucere la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și a speciilor” de importanță la nivelul UE, ținând totodată seama „de condițiile economice, sociale și culturale, precum și de caracteristicile regionale și locale”.

Conform articolul 8 alineatul (1) din Directiva privind habitatele, statele membre au obligația să trimită Comisiei, după caz, estimări privind nivelul cofinanțării din partea Uniunii Europene pe care îl consideră necesar pentru a-și putea îndeplini următoarele obligații în legătură cu Natura 2000: ”adoptarea măsurilor de conservare necesare, inclusiv, după caz, a planurilor de gestionare adecvate, speciale sau incluse în alte planuri de dezvoltare”, precum și ”stabilirea actelor administrative sau a clauzelor contractuale adecvate în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale din anexa I sau ale speciilor din anexa II prezente pe teritoriul respectivelor situri”. Cadrul de acțiune prioritară (CAP) pentru Natura 2000, se concentrează, prin urmare, pe identificarea acelor nevoi și priorități de finanțare care sunt direct legate de măsurile specifice de conservare stabilite pentru siturile Natura 2000, în vederea atingerii obiectivelor de conservare la nivel de sit pentru acele specii și tipuri de habitate pentru care siturile au fost desemnate [astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind habitatele].

Administrarea ariilor naturale protejate din rețeaua Natura 2000, inclusiv ariilor de protecție specială (SPA) desemnate în temeiul Directivei 2009/147/CE privind păsările, este neunitară și dispersată, fiind realizată în momentul de față de diferiți custozi, ceea ce conduce la un nivel scăzut în prioritizarea măsurilor de conservare și identificarea nevoilor de finanțare și implementare a acestora. **Astfel, este necesară preluarea custodiei ariilor naturale protejate care necesită custode de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, în vederea unei administrări unitare a acestor arii naturale protejate.**

Oportunitatea inițiativei legislative:

Prin măsurile propuse, în cadrul procedurilor de reglementare pentru dezvoltarea proiectelor de infrastructură mare se vor elimina blocajele, amânările sau prelungirile nejustificate de emiterea/neemiterea avizului de către custozii actuali astfel încât ANANP va uniformiza procedurilor de emitere a avizelor.

Preluarea atribuțiilor de la custozii de către ANANP, va duce la suplimentarea Bugetului de Stat prin tarifele stabilite pentru emiterea avizelor și pentru desfășurarea unor activități în ariile naturale protejate.

Totodată se asigură simplificarea circuitului decizional, prin dispunerea cu celeritate a activității de emitere a avizelor aferente activității Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

Toate aspectele sus menționate conduc la eliminarea blocajelor apărute în implementarea proiectelor de infrastructură de transport de interes național și implicit la respectarea angajamentelor asumate de Guvernul României privind absorbția fondurilor europene.

Măsurile propuse nu afectează, sub nicio formă, în aplicare, dreptul fundamental la garantarea proprietății, nu aduc atingere siguranței în construcții, nu afectează securitatea și sănătatea persoanelor, patrimoniul cultural național precum și nu afectează normele de protecția a mediului.

Măsurile propuse de modificare legislativă au impact pozitiv asupra măsurilor de conservare impuse în ariile naturale protejate.

Totodată, aceste modificări conduc la eliminarea blocajelor în implementarea proiectelor de infrastructură și asigură o comunicare eficientă și rapidă interinstituțională la nivel central.

Deputat Ion Cupă,

